faar man større Sans baade for sig selv og den Slægt, som kommer efter en, til at skaffe dem Oplysning og alt, hvad der hænger sammen med den, og dette befordrer saa igen Trang til Stemmeretsudvidelse. Det er ogsaa dette, som gør, at vi i Dag staar og kæmper for almindelig Stemmeret. Det er den Ting, at Stemmeretten har gjort sit Indtog for saa og saa mange Aar siden i Landet og har ført med sig den aandelige Rejsning og statsborgerlige Oplysning, som følger med Stemmeretten. Derved er Kravet kommet, og det samme vil blive Tilfældet, naar man giver Kvinderne Meddelagtighed i Stemmeretten. Det vil gaa saaledes blandt Kvinderne, naar Stemmeretten giver dem Adgang og Anledning til at udvikle sine Interesser, at dette igen vil medføre, at den Slægt af Kvinder, som saaledes kommer ind i Fædrelandets Liv, vil blive dygtigere Mennesker, mere velskikkede ikke bare til at være med i Offenligheden, men ogsaa mere velskikkede til netop at røgte den daglige huslige Gerning, idet de aandelige Interesser og den aandelige Fremgang selvfølgelig medfører Fremgang helt ned til alle daglige Forhold, lige til Madlavning og Husstel og alt, hvad dermed følger. Dette er, saavidt jeg forstaar det, de Grunde — foruden naturligvis en Del andre —, der skulde bevæge de liberale her i Storthinget til at anbefale Kvinders Stemmeret, selv om det kun er paa den nuværende Stemmerets Grund. Vi anser den for at være noget, som vil gavne Fædrelandet, ved at der vil indføres i vort offenlige Liv Kræfter, som har været lukket ude til Skade for Landets Udvikling.

Fra min Onkels Skrivebordsskuffe.

Til

Redaktionen af »Kvinden og Samfundet«.

»De ønsker mere af samme Skuffe,« skriver de. Det glæder mig paa min Onkels og egne Vegne. Skønt han ikke med et Ord, end ikke med den svageste Hentydning